

Publicerad 2013-11-15 18:25 av näver de anima

???? hao hao xiansheng

inspirerad av Yiwu Liao

Dissident

Dissidenten ofrivillig som farligt gräs rullar ner för trappan.

Jag sätter mig med en suck bredvid - ingen klandrar mig.

Det är att bära ett barn

Det är en sten innanför bröstet, pannloben trängs undan
berget syns

Bara för ditt brus skull och jag ser människomassorna
folkraderna på mataffären, precis utanför står de
rökande krängande gråtande - det är tusen profeter utan visioner
och deras ögon går som stenkalla murar
tvärsigenom deras blåslagna kroppar

De har ingenting gemensamt. De har blodet, vattnet
men de saknar livet. De rörs

uppåt och neråt melodierna från en ocarina vid fönstret
Jag spelar den för mitt barn, mitt lilla vackra barn
som ännu inget vet om den utsägliga ångesten därute

Klockan är fyra och bönen har börjat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren näver de anima med Poeter.se id #17354 innehar upphovsrätten